

מחול

במחשבה שנייה

אז מה הקשר בין חגיגות חצי יובל לתיאטרון-מחול של תמרה מיאלניק ובין ואגנר? הכוריאוגרף ליאור לב

תמרה מיאלניק, שורדת

"תיאטרון-מחול ירושלים". במהלך הערב יעלה עם הלהקה את הבכור רה העולמית למופע החדש "סקאנד קאונט".

מפעלו של לב מרשים למדי: הכוריאוגרף הבין-לאומי, זוכה מלגת קרן האמנות של מדינת באדן-וורטמברג בגרמניה, העלה בזמן שהותו בשטרט טגרט מופע מחול לצלילי המוזיקה של ואגנר, בפרויקט שנועד לקרב את הנוער הגרמני למלחין שיצירותיו הושמעו במחנות ההשמדה. לב חבר למוזיקאי הגרמני גראון מולר, והרעיון לעבודה התפתח מתוך חברות עמוקה של השניים, ובשל הערכתם הרבה למוזיקה של המלחין הגרמני השנוי במחלוקת בארץ, שהיווה השראה לנאצים.

"אני מרוצה מאוד מהעבודה עם לב", אומרת מיאלניק בהתרגשות. "אני חושבת שהגיע הזמן להעביר את השרביט הלאה, לצעירים. עבור הרקדנים מדובר בשינוי, אבל בעיני קר בחידוש. מבחינת הלהקה המטרה היא לאפשר שיתופי פעולה עם גרמניה ועם כוריאוגרפים חדשים. אני מקווה גם שהעבודה המשותפת תביא להכרה נרחבת יותר של הלהקה בחו"ל ותתרום גם לחיי התרבות של ירושלים. זה יכול לקרות גם בזכותו של ראש העירייה, שעושה מאמצים להקל על צעירי העיר את החיים פה".

עבודתו החדשה של לב מסמלת נקודת מפנה בתפיסתו היצירתית. במגוון קטעי סולו אישיים, דיאלוגים זוגיים וריקוד קבוצתי אינטנסיבי הוא חוקר את נוף המחול הישראלי. היצירה מורכבת מסצנות שונות שמתפתחות ומשלימות פאזל מורכב, לעתים אבסטרקטי, שמוצג לקהל כאפשרות ולא כפתרון חד משמעי. נוסף למופע החדש תופיע להקת הנוער של בית הספר בקטע קצר, והקהל יזכה גם לטעימות מתוך היצירה "גירוי" של הכוריאוגרף ויטלי נוביצקי.

סקאנד קאונט, ג' (3.1), 20:30, מרכז ז'ראר בכר

מורן פולאק

לא בכל ערב עולה בעיר מופע שהרקע שלו גדוש באירועים משמעותיים

כמו זה שיתקיים באמצע השבוע הבא ב'ז'ראר בכר. בערב זה יציגו חצי יובל ל"תיאטרון-מחול ירושלים של תמרה מיאלניק", ובמהלכו תעלה בכורה עולמית למופע של הכוריאוגרף ליאור לב, לצלילי מוזיקה עכשווית של בריאן אינו וה"פינגווין קלאב אורקסטרה". נוסף לכך, במסגרת הערב החגיגי יוקרן סרט קצר, הכולל ברכות מגדולי הרקדנים בארץ שלמדו ולימדו בבית הספר - ביניהם גם עידו תדמור - וכן יוקרנו קטעים מתוך מופעים קודמים של הלהקה. בין היתר יוקרן שם המופע שהעלתה הלהקה בשנת 1988 במסגרת פסטיבל ישראל - מופע שהתבקשה להציג שש פעמים לאור הביקוש הרב.

מיאלניק, מייסדת הלהקה ומי שהייתה הראשונה להקים מגמת מחול בתיכון בארץ, מפרטת על הקשיים בתחילת הדרך: "בתקופה שהקמתי את בית הספר היה נהוג להביא כוריאוגרפים מחו"ל ללמד בארץ, ולמעשה לא אפשרו ליורשים ישראלים להתבטא ולהתפתח. הייתי הראשונה שנתנה מקום ליוצרים ישראליים, משלנו, ופתחה בפניהם את האפשרות לעבוד עם רקדנים מקצועיים ובאמת לשמור על מקצועיות בתחום המחול. ההתעקשות להישאר בירושלים כל השנים הגיעה מתוך אהבה לעיר, ומתוך אמונה שהעיר זקוקה ללהקת מחול ברמה גבוהה. החזקנו מעמד 25 שנה, תחילה כמעט ללא תקציב וכעת בתמיכת העירייה. עדיין עצוב לראות שרקדנים שמסיימים פה את לימודיהם יוצאים לחפש את דרכם מחוץ לעיר".

בהמשך לאידיאולוגיה שהיא מציגה החליטה מיאלניק להחזיר את לב ארצה לאחר שעבר לעבוד בגלות, ולגרום לו להתאהב מחדש בחיים ובמחול בישראל. לב אכן הוקסם ממה שראה, והתמנה למנהל האמנותי של